

วัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชาวมหาวิทยาลัย ได้แก่ กิจกรรมในการรับน้องใหม่และกิจกรรมในเรื่องของ กองเชียร์

กิจกรรมในมหาวิทยาลัยนั้น แม้จะมีอยู่มากมายหลายอย่าง แต่ในหลายๆ อย่างนั้น กิจกรรมของการรับน้องใหม่ และกิจกรรมประชุมเชียร์ จะเป็นกิจกรรมยอดฮิตของนิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่เดียว ยิ่งโดยเฉพาะในยุคที่วัยรุ่นเชื่อมโลกเข้าถึงกันจากซีกโลกหนึ่งสู่อีกซีกโลกหนึ่ง พฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งสองอย่างนี้ยังคงเหมือนจะถูกปรับเปลี่ยนและพัฒนากันไปเกือบจะสุดโต่ง

ด้วยความมีอิสระในการจัดกิจกรรมอันเป็นพื้นฐานแห่งสิทธิมนุษยชน ในยุคของประชาธิปไตยนี้เองทำให้กิจกรรมอันเป็นกิจกรรมภายในของมหาวิทยาลัย เป็นกิจกรรมของปัญญาชนที่ไม่มีใครคิดว่าจะกลายเป็นปัญหา กลับกลายเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นมาอย่างไม่ใครคาดคิด

บางแห่งบางที่ปัญหาที่เกิดขึ้นรุนแรงถึงขั้นต้องสังเวยกันด้วยชีวิตทีเดียว

แม้จะมีผู้ที่มีมองดูอยู่ภายนอกด้วยความหวังโยจะเข้าไปแก้ไขปัญหาหรือปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หมดสิ้นลงแต่ก็ดูเหมือนว่าประตูที่จะเปิดเพื่อรับข้อ

ปิดปัญหาเมาเฟีย มหา'ลัย วางระบบกองเชียร์ รับน้องใหม่

เสนอแนะของคนภายนอกจะไม่ถูกเปิดขึ้นเลยสักครั้งเดียว

จนทำให้คนภายนอก และคนภายในที่ไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมดังกล่าวมองเห็นว่าการกระทำอันเป็นวัฒนธรรมของชาวมหาวิทยาลัยนั้น ตกอยู่ในกลุ่มของเมาเฟียในเครื่องแบบ

นักศึกษาที่คนภายนอกหมดสิทธิ์ที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้เลย

แม้แต่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอง ก็ดูเหมือนจะหมดอำนาจต่อการที่จะเข้าไปยุ่งยามได้เช่นเดียวกัน หลายๆ อย่างจึงต้องรอให้เกิดเป็นเรื่องขึ้นมาก่อนจึงจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

นั่นหมายถึงว่ากว่าถ้าจะสนุกงาก็ใหม่เสียแล้ว

ในเป้าหมายของกิจกรรมรับน้องใหม่ และการประชุมเชียร์ในมหาวิทยาลัยนั้น หัวใจสำคัญจะอยู่ที่เห็นความสัมพันธ์อันลึกซึ้งต่อกันทางจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความภาคภูมิใจต่อกันระหว่างคนรุ่นพี่ ถ่ายไปสู่คนรุ่นน้อง ทั้งนี้เพื่อที่จะได้สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้เกิดขึ้นเพื่อผลข้างหน้า และผลในปัจจุบันที่จะเกิดขึ้นคือเพื่อเป็นแรงช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันระหว่างคนที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นเลื่อมใสเดียวกันในสถาบันการศึกษา

เป้าหมายดังกล่าวนี้จะอยู่ในจุดเดียวกันทุกมหาวิทยาลัย แต่รูปแบบและวิธีการนั้นจะแตกต่างกันไปในแต่ละสถาบันซึ่งข้อกำหนดจะอยู่กับกลุ่มนักศึกษาเก่าที่เป็นผู้กำหนดขึ้นมา ก็เหมือนกับวัฒนธรรมของการรวมกลุ่มกันในสังคมทุกหมู่ทุกเหล่านั่นเอง ที่หากผู้นำกลุ่มมีความ

รุนแรงก็จะมีกิจกรรมที่ปรากฏออกมาในสภาพของความรุนแรง ถ้าผู้นำกลุ่มเต็มไปด้วยความอ่อนโยน ล้าลึก กิจกรรมกลุ่มก็จะกลายเป็นภาพที่ล้าลึกและอ่อนโยน ตามผู้นำ

เมื่อกิจกรรมของแต่ละปีต้องขึ้นอยู่กับกลุ่มของผู้นำ แน่หนอนที่สุดความผิดพลาดย่อมอาจจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย เพราะผู้นำในสถาบันย่อมสร้างศักยภาพแห่งความเป็นผู้นำของตนเองเอาไว้ อย่างเหนียวแน่นคือ ไม่ยอมให้ใครที่จะมาลบล้างแนวคิดของตนเองได้

ในหลายๆ ครั้ง กิจกรรมเหล่านี้จึงกลายเป็นเป็นความกังวล และความห่วงใยของผู้เป็นพ่อเป็นแม่ที่มีโอกาสเพียงได้แต่ยืนมองอยู่ภายนอกสถาบันเท่านั้นเอง

วัฒนธรรมดังกล่าวนี้จะมีโอกาสที่จะจบสิ้นลงได้หรือไม่ คำตอบประโยคนั้นคงจะได้ยินดังๆ ออกมาจากกลุ่มของนิสิตนักศึกษาว่า "ไม่มีทาง"

เพียงแต่ว่า เราจะหาทางให้พวกเขาใช้ดุลพินิจที่ดีต่อการจัดกิจกรรมได้อย่างเป็นระบบเป็นแบบอย่างที่มีมาตรฐานมีความปลอดภัยได้มากน้อยแค่ไหนเท่านั้นเอง

คือแทนที่จะใช้อารมณ์ของผู้นำเป็นตัวบังคับ ก็หันมาใช้รูปแบบที่เป็นมาตรฐานมาเป็นตัวบังคับแทน และวันนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มมองเห็นแล้วว่า การจะหักด่านหลายกำแพงเมาเฟียเพื่อลบล้างวัฒนธรรมที่น่ากลัวนี้ออกไปได้จะต้องอาศัย สิทธิมนุษยชนและความ เป็นประชาธิปไตยมาเป็นปัจจัยสำคัญ คือเมื่อวัฒนธรรมเกิดขึ้นด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งระบอบประชาธิปไตย ก็ต้องใช้สิทธิ

มนุษยชนแห่งระบอบประชาธิปไตยมาเป็นตัวแก้ไข

วิธีการที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำขึ้น คือ กำหนดโครงการประชุมสัมมนาผู้นำนิสิต นักศึกษาของทุกสถาบัน ร่วมกันตั้งกฎระเบียบอย่างเป็นทางการเป็นมาตรฐานในเรื่องของการจัดประชุมเชียร์และการรับน้องใหม่ให้เป็นแบบแผนขึ้น

ในการจัดทำโครงการครั้งนี้ ทางทบวงมหาวิทยาลัยยุคของท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงฯ ที่ชื่อมนตรี ด้านไพบูลย์ เป็นผู้เปิดเกมสักระยะ โดยจัดหางบประมาณในการจัดสัมมนานี้มาทั้งหมดเป็นเงินสองแสนห้าหมื่นบาท แล้วใช้สถานที่ในการประชุมสัมมนาสองแห่งคือ เริ่มต้นแจกแจกวัดฤประสงค์ในการจัดโครงการนี้ขึ้นที่ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล แล้วจากนั้นก็เคลื่อนย้ายกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งหมดไปยัง ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำแพงแสน จ.นครปฐม โดยใช้เวลาในการร่วมสัมมนาทั้งสิ้น สองคืนกับสามวัน มีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้นประมาณ 125 คน ซึ่งคนเหล่านี้จะมีสถานภาพเป็นประธานเชียร์ หรือ ผู้นำองค์กรนิสิตนักศึกษา จากทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนทั้งสิ้น

ส่วนในการจัดการสัมมนานี้ทางทบวงได้วางรูปแบบเอาไว้ด้วยกัน สี่วิธีการ คือ หนึ่ง จัดเป็นการบรรยาย สอง จัดให้มีการอภิปราย สาม จัดให้มีการประชุมกลุ่มย่อย และ สี่จัดเป็นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยคาดว่าเมื่อเสร็จสิ้นจากการสัมมนา ที่มีขึ้นเมื่อวันที่ 14-16 กุมภาพันธ์ 2540 แล้ว รูปแบบของการจัดกิจกรรมทั้งสองอย่างในมหาวิทยาลัยคงจะเป็นแบบอย่างที่มีมาตรฐาน และเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

เริ่มต้นทำสิ่งที่ดีกันในวันแห่งความรัก ผลที่ออกมาเชื่อว่าคงจะเต็มไปด้วยความสุขและความสดชื่นแน่นอน

ส.ส.ท. แหมอท้าว
หน้า 18